

га дреха. (29) И сплетоха вънецъ отъ трънне та го наложиха на главата му, и тръсти въ десницата му; и колѣничеха прѣдъ него та му се поругавахъ, и казваха: Радуй се, Царю Юдейскій. (30) И като го заплюваха, вѣха тръстѣта и удряха го по главата. (31) И като му се поругаха, съблѣкоха му дългата дреха та го облѣкоха съ неговитѣ дрехи, и го закараха да го распнатъ.

(32) И на излѣзване на мѣрихъ челоуѣкъ Каринеянинъ на име Симонъ; него накараха да носи кръстѣтъ му. (33) И като стигаха на мѣсто нарицаемо Голгота, което се тълкува Лобно Мѣсто, (34) Чладохъ му да пие оцетъ размѣсенъ съ жлъчка; и щомъ вкуси не рачеше да пие. (35) И като го распнаха, сподѣлиха си дрехитѣ му и хвърлиха жрѣбне; [за да се соблюде реченото отъ пророка: "Раздѣлиха дрехитѣ ми помежду си, и за облѣкото ми хвърлиха жрѣбне."]. (36) И съдѣха та го пазѣха тамъ. (37) И възложиха надъ главата му обвинеието му написано: ТОЗИ Е ИИСУСЪ ЦАРЬТЪ ЮДЕЙСКІИ. (38) Тогазъ обидоха распнати съ него двама разбойници, единъ отъ десно, и единъ отъ лѣво.

(39) А снѣзи които минуваха отъ тамъ хуляха го, и киваха съ глави. (40) и думаша: Юди, който разорявашъ храмѣтъ и за три дни го пакъ съграждашъ, спаси себе си; ако си Сынъ Божій, спазъ отъ кръстѣтъ. (41) Подобно и първосвещеницитѣ съ книжницитѣ и старѣйшинитѣ ругаахъ му се, и казваха: (42) Други е избавилъ, а пакъ себе си не може да избави. Ако е Царь Израилевъ, нека спазе сега отъ кръстѣтъ, и ще повѣрвама въ него. (43) Упова на Бога; нека го избави сега ако го иска; понеже казва: Божій синъ съмъ. (44) Съ това и

стото го дукорявахъ и распнатитѣ съ него разбойници.

(45) А отъ шестий часъ става тъма по всичката земя до деветий часъ. (46) А около деветий часъ бѣзавика Иисусъ съ голѣмъ гласъ, и казваше: "Или, Или, лема сабахтани?" то естъ: "Боже мой, Боже мой, защо си мя оставилъ?" (47) И нѣкои отъ стоящитѣ тамъ, като чуха, думаша: Илия зове той. (48) И тутакси единъ отъ тѣхъ се заведе, и взѣ глба та я наполни съ оцетъ и лобни на трѣстѣ, и даваше му да пие. (49) А другитѣ казваха: Остави да видимъ да ли ще дойде Илия да го избави. (50) А Иисусъ, като извика пакъ съ голѣмъ гласъ, въздъхна.

(51) И, ето, завѣсата на храмѣтъ раздра се на двѣ отъ горѣ до долу, и земята се потресе, и каменитѣ се распукаха, (52) и гробовѣтъ се раствориша, и много тѣлеса на умрѣлитѣ святи възстанаха, (53) и като излѣзоха отъ гробовѣтъ, слѣдъ неговото възкресение, възлоха въ свѣтлѣтъ градъ, и явиха се на мнозина. (54) А стогнякътъ въ съ него които пазѣха Иисуса, като видѣха землетресението и все що стана, уплашиха се много, и думаша: Истина Синъ Божій бѣ този.

(55) Тамъ бѣха още и гледаха издалецъ жени много, които бѣха послѣдвали Иисуса отъ Галилея и му слугуваха; (56) между които бѣше Марія Магдалина, и Марія майката на Якова и на Иосия, и майката на синовѣтъ Зеведеевы.

(57) И когато станъ вечеръ, дойде единъ богатъ челоуѣкъ отъ Ариматея на име Иосифъ, който и самъ бѣше се училъ при Иисуса. (58) Той дойде при Пилата и поиска тѣлото Иисусово. Тогазъ Пилатъ повелѣ да му се даде тѣлото. (59) И като взъ Иосифъ

с Псал. 68; 19. Иса. 53; 3.

и Иса. 50; 6. Гл. 26; 67.

и Иса. 53; 7.

и Числа 15; 35.

и Цар. 21; 13.

и Дѣян. 7; 58.

и Евр. 13; 12.

и Мар. 15; 21.

и Лука 23; 26.

и Мар. 15; 22.

и Лука 23; 33.

и Псал. 69; 21.

и Виж. Ст. 48.

и Мар. 15; 24.

и Лука 23; 34.

и Иоан. 19; 24.

и Псал. 22; 18.

и Ст. 54.

и Мар. 15; 26.

и Лука 23; 33.

и Иоан. 19; 19.

и Иса. 53; 12.

и Мар. 15; 27.

и Лука 23; 32.

и Иоан. 19; 18.

и Псал. 22; 7.

и Мар. 15; 29.

и Лука 23; 35.

и Гл. 26; 61.

и Иоан. 2; 19.

и Гл. 26; 63.

и Псал. 22; 8.

и Мар. 15; 32.

и Лука 23; 39.

и Амось 8; 9.

и Мар. 15; 33.

и Лука 23; 44.

и Евр. 5; 7.

и Псал. 22; 1.

и Псал. 69; 21.

и Лука 23; 36.

и Иоан. 19; 29.

и Мар. 15; 37.

и Лука 23; 46.

и Исх. 26; 31.

и 2 Лѣт. 3; 14.

и Мар. 15; 38.

и Лука 23; 45.

и Ст. 36.

и Мар. 15; 39.

и Лука 23; 47.

и Лука 8; 2, 3.

и Мар. 15; 40.

и Мар. 15; 42.

и Лука 23; 50.

и Иоан. 19; 38.